

Indiai titkaim

2010 július 17. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

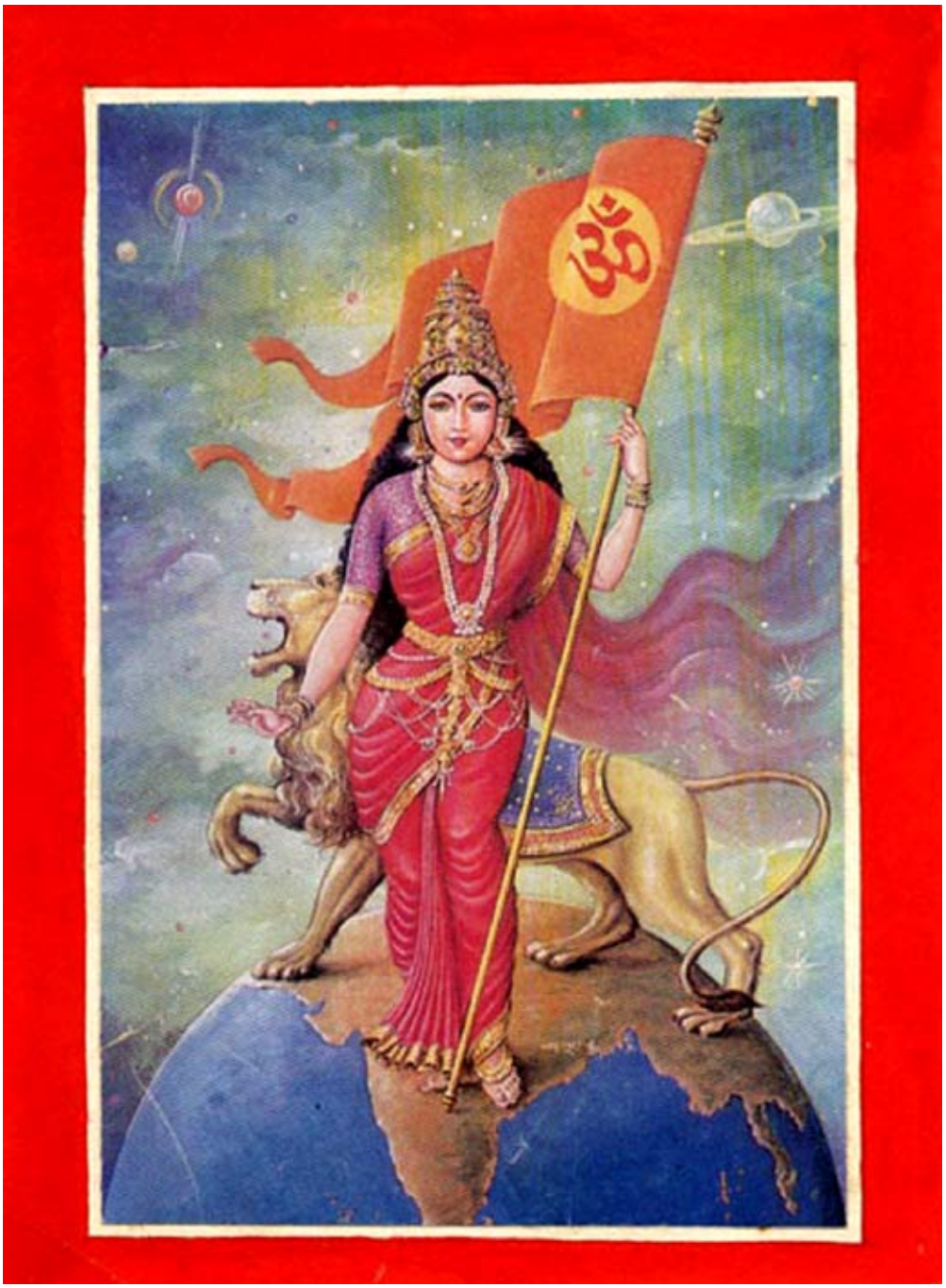
Mérték

India az európai lélek számára mindig is a távoli titokzatosságot jelentette. A misztikumot. Eljutni Indiába? Sokak vágya. Nekem megadatott. Err?l szól ez a történet...

A múlt század harmincas éveiben történt.

India ekkoriban még a Brit korona ékköve volt. Bár Mahatma Ghandi és a köré szervez?dött er?szakmentesség útját választó ellenállás egyre inkább er?södött, India úgy látszott, amíg a világ világ a nagy Brit Világbirodalom része marad.

Gyakorlatilag néhány ezer európai uralt sok száz millió indiait. A legtöbb gyarmatosító igyekezett otthoni szokásait meghonosítani és a szükségesnél többet nem érintkezni azzal a világgal, amelyb?l (sokan nagyon jól) megéltek. Kevesen voltak azok, akik próbálták megismerni, esetleg meg is érteni Indiát. India, mely az átlagember, az átlag újságolvasó számára nem volt több a mérhetetlen szegénység és gazdagság földjénél, a kígyób?völ?k, fakírok, egzotikus illatok birodalmánál.

Kép: Bharath Mata, India Anya

Sokan hallottak ugyan jógikról, aszkétákról, furcsa szerzetekr?l, de a protestáns briteknek ez csak túlzott, csicsás misztikum, a katolikus portugáloknak, franciáknak a mer? pogányság. Csalás az egész...

Egy fiatal újságíró is hasonló gondolatokkal indult el India felé. Annyit hallott már ezekr?l az állítólagos jógikról, hogy elhatározta, a saját szemével gy?z?dik meg arról, igazak-e a híresztelések, vagy valóban csak egy jól szervezett, vagy éppen spontán csalásról van szó.

Szerencséje volt, mert Indiába érve elég hamar összeakadt sarlatánokkal, akik csak pénzt akartak a bámuló emberekt?l. Ráth-Végh István, a neves kultúrtörténész írja le a hírhedt „kötéltrükköt”.

Ez valahogy úgy történt, hogy az utcán egy fakír, jógi, (a kifejezések sokakban összekeveredtek) el?vette a furulyáját és zenélni kezdett. A segédje, általában egy fiatal fiú el?készített egy hosszú kötelet és csodák-csodája a zene hatására a kötél egyik vége emelkedni kezdett a magasba. Úgy mozgott, mint a kígyó, amikor a kígyób?völ? „b?völte”.

Megjegyzem, mára már az is kiderült, hogy a kígyók süketek, így nem a zenére mozognak, hanem a hangszer mozgását figyelik. De a kötél csak emelkedik, egészen addig, amíg a vége már nem is látható. A fakír (nevezzük így) ekkor felküldi a segédét. A fiatal fiú fürgén mászik felfelé, míg elt?nik a néz?k szeme el?l. Kis id? elteik és a fakír felkiabál a fiúnak, hogy jöjjön le. Nincs válasz. Újabb kiabálás, majd a fakír megelégeli, a foga közé veszi a kardját és elindul felfelé. ? is elt?nik, majd kiabálás, dühödt ordítás, sikoly és a döbbent néz?k azt látják, hogy a fiú lejön, de darabokban. A dühös fakír a karddal szétszabdalta. Majd lejön a fakír is, nézi a darabokban lév? gyermeket. Megsajnálja, összerakja a darabokat, mormol valamit és a fiú életre kel. Az álmélkodó néz?k tapsolnak, a fiú körbejár és hullnak a rúpiák...

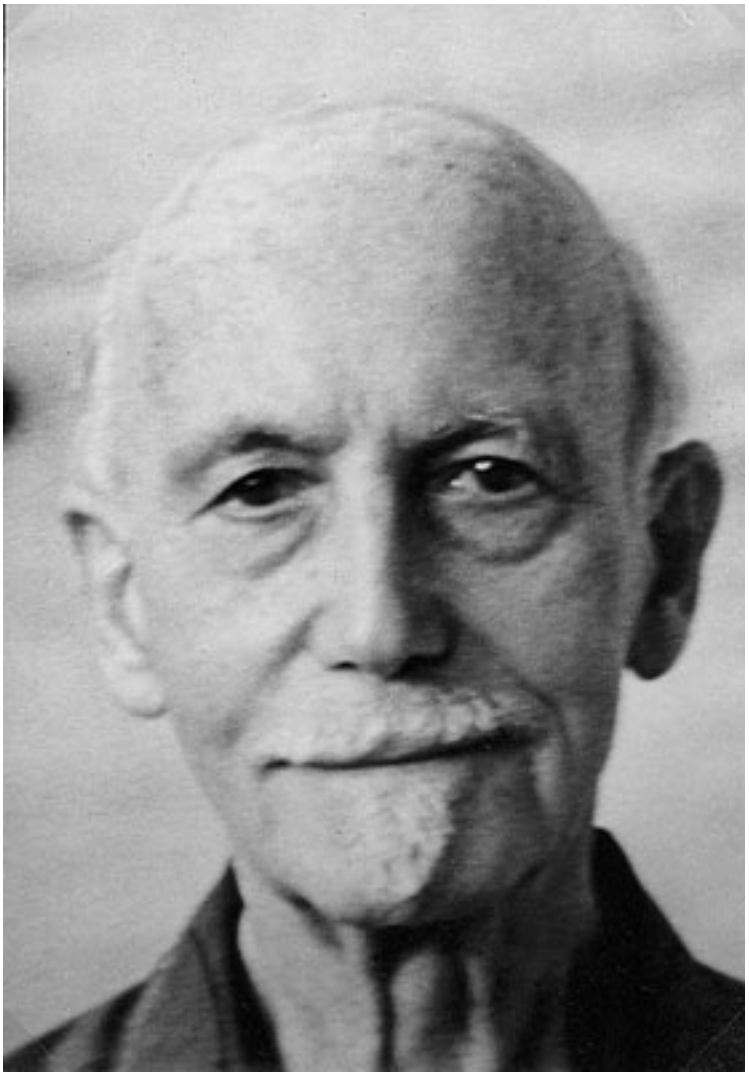
A „kötéltrükköt” több utazó is leírta az elmúlt évszázadokban. Sokan sejtették, hogy valami nem tiszta a dologban, de mi lehet az? A modern technika meghozta a választ. Egy alkalommal két kíváncsi utazó nézte meg az el?adást. Az egyikük folyamatosan fényképezett, a másik gyors skicceket készített. A rajzokon a fenti történet bontakozott ki, míg a fényképeken ugyanaz látszódott: a fakír és segéde csak csendesen gubbasztott a földön és meg sem mozdultak. Hoppá! Csalás az egész.

Csalás? Hipnózis... Avagy Indiában mégis van valami...misztikus er?? Ha egy rongyokba öltözött utcai mutatványos is képes tömegeket hipnotizálni?

Brit újságírónk is biztosan hallhatott a „kötéltrükkr?l”. Indiába érve szerencséje volt, mert több csalóval is találkozott. Gy?lt az anyag a könyvéhez. De néhány találkozásból lesz?rte, hogy van valami megmagyarázhatatlan spiritualitás, lelkiség, mely nem trükk, hanem igaz. Mélységesen igaz és valóságos.

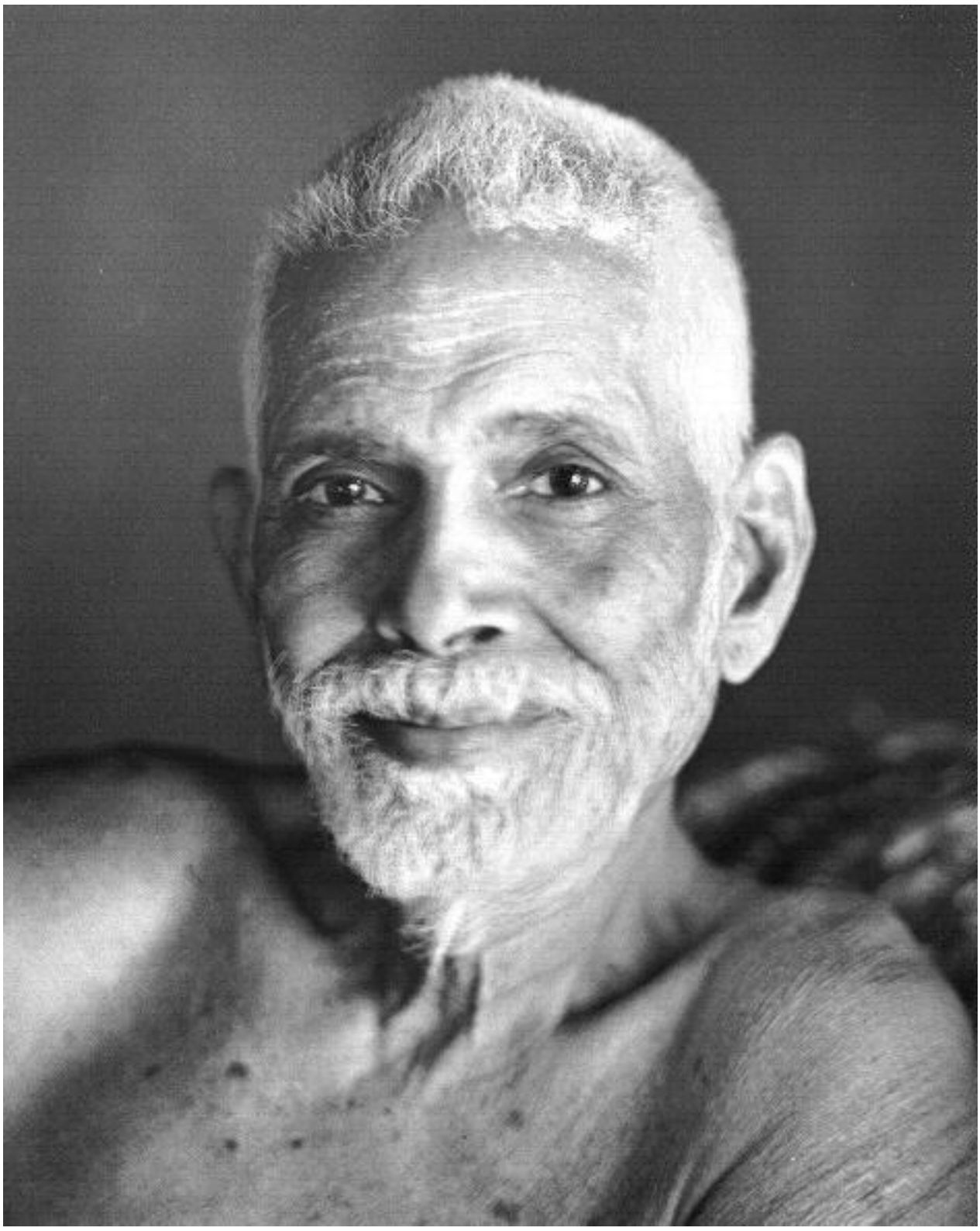
Nem csak fizikailag utazta be Indiát, de lelki is egyre inkább kitárult és egyre több jógival, guruval találkozott. Mintha kézr?l-kézre adták volna a szentemberek az újságírót, aki valahol Dél-Indiában egy hegyen találkozott azzal a személlyel, akit el tudott fogadni Gurujának. A szkeptikus újságíró megtalálta a Mesterét.

Err?l a csodálatos utazásról, kutatásról szól Paul Brunton India titkai c. könyve.

Kép: Paul Brunton (1898-1981)

Lehetséges, hogy egy felvilágosult (?) modern (?) m?velt (?) nyugati embernek egy ágyékköt?s egyszer?(séget sugárzó) indiai lehessen a mestere? Nos, ez valóban India titka.

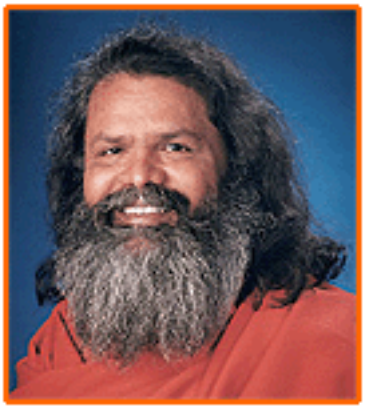

Kép: Sri Ramana Maharishi (1879-1950), Paul Brunton Mestere

Magam már elkezdtem ismerkedni a jóga tanításával, amikor kezembe került a könyv, talán 1990-ben. Csodálatos olvasmány volt és két dologban meger?sített. Egyrészt rájöttem, hogy jól választottam magamnak ösvényt, a Jóga a mindennapi életben rendszert, melyet akkoriban kezdtem el gyakorolni. Másrészt éreztem, valahogyan el kell jutnom Indiába. Abba az országba, ahol a jóga gyökerei találhatóak...

Mert India kétségtelenül eljött hozzám.

Talán azon a napon, amikor szinte kezd? vegetáriusként kitaláltam, hogy jógát szeretnék gyakorolni és a városban, ahol élek, ráakadtam egy jógatanfolyamra. „Véletlenül” egy Jóga a mindennapi életben tanfolyamra. Találkoztam azzal az emberrel, Sri Swami MaheshwaranandaJivel, akit Mesteremként tisztelhetek és igyekszem életemet az ? tanítása szerint alakítani.

Kép: Paramhans Swami MaheshwaranandaJi, a Mesterem

S mindössze négy év jógagyakorlás „jógaélet” után adódott egy lehet?ség, hogy 1993/94 telén eljussak Indiába. A térképen láttam, hogy India kétségtelenül messze van: 8 ezer km-re kis hazánktól.

Az utazás ötlete tulajdonképpen 1993 tavaszán megfogalmazódott. Azt hiszem, egy kétegyházi jógatáborban. Nem tudom, ki is vetette fel az ötletet, menjünk busszal Indiába...

Folytatjuk....

Paul Brunton: India titkai http://mek.oszk.hu/00100/00114/

Jóga a mindennapi életben rendszer www.joga.hu

Nawesh
Szerz? a Flag Polgári M?hely tagja

Ajánló